

ve vztahu k pojistnému plnění, jak již bylo uvedeno. Většina pojišťoven ve svých podmínkách ustanovuje, že pokud nastane pojistná událost a její způsobení zavíní požití alkoholu, není povinna plnit.

9 Závěr

Zkoumání tématu rigorózní práce Odpovědnost a náhrada škody ve sportu se zaměřením na sjezdové lyžování bylo cestou velmi zajímavou, potýkající se s nedostatkem odborné literatury a soudních rozhodnutí. Závěry práce se rodily díky aplikaci obecných institutů odpovědnosti a náhrady škody na situace vyskytující se ve sportu, zejména ve sjezdovém lyžování.

Príslušné právní ustanovení, které upravují odpovědnost a náhradu škody ve sportu, nacházíme v Občanském zákoníku. Ustanovení se netýkají přímo odpovědnosti a náhrady škody ve sportu, ale upravují obecné instituty, které jsou použitelné i ve sportu.

Výsledkem zkoumání matérie práce bylo zjištěno, že jedním z nejpodstatnějších ustanovení pro odpovědnost a náhradu škody ve sportu je ustanovení § 415 Občanského zákoníku, díky němuž je stanovena povinnost k předcházení škodám.

Velmi významná je i rozhodnutí soudu, která stanovilo, že je třeba se při sjezdovém lyžování řídit pravidly FIS a jejich porušení je porušením ustanovení § 415 Občanského zákoníku, když jeho porušení je jednou z podmínek pro vznik odpovědnosti. Podstatné je si uvědomit, že upozorňující tabule, vyznačení sjezdovky, pokyny Horské služby, jsou zde také proto, aby zabránily vzniku škod a jejich porušení či nedodržení je porušením generální prevenční povinnosti. Stejně významné je rozhodnutí, že lyžařský vlek je dopravním prostředkem, což zakládá speciální režim odpovědnosti jeho provozovatele.

Po zkoumání problematiky vztahující se k této práci, lze konstatovat, že nenacházím mezery, které by současná právní úprava neošetřila. Pokud nastane situace při sportu, která zakládá odpovědnost a povinnost k náhradě

škody ve sportu, dle současné právní úpravy můžeme bez problémů postupovat a dosáhnout adekvátního a správného řešení.

Uvádím, že právní úprava je dostatečná, ale jak vyplynulo z odpovědí z dotazníků, většina lyžařů by nevěděla, jak má situaci odpovědnosti a náhrady škody řešit. Mezi laickou veřejností panuje povědomí, že odpovědnost a náhrada škody při sportu se řídí speciální úpravou a řešení bývají složitá a někdy až neřešitelná.

Situace vznikla díky tomu, že v horském prostředí se právní situace neřeší stejně jako ve městech. Není zachováván potřebný postup, nezajistí se důkazy, většina situací proběhne a je řešena intuitivně bez ohledu na konečný výsledek potřebný pro řízení o náhradu škody.

Pokud by si lidé odmysleli horské prostředí, mohly by se nastalé situace odpovědnosti a náhrady škody ve sportu řešit bez problémů dle Občanského zákoníku.

Stále ovšem cítíme, že horské prostředí má své výjimečné dopady na právní případy, kdy do práva vnáší více morálních prvků, principu fair play a snahy řešit záležitosti cestou smírnou, s co nejméně právním zásahem.

Projevuje se zde idea sportu. Situace, kdy ovšem k odpovědnosti a náhradě škody ve sportu dochází, nastávají a nelze jich jen díky ideálu sportu zprostit. Bylo by nespravedlivé, těžce poškozené osobě nestanovit nárok na náhradu škody, protože škoda by jí vznikla na horách a „tam se takové věci neřeší“, či vše že by vyřešila pojišťovna nebo vlastní náklady poškozené.

Nejsem zastáncem stavu, že při sportu budeme muset přemýšlet, kdy a jak sport provádět, abychom neporušili předpisy, ale domnívám se, že možnost větší osvěty mezi lyžařskou veřejností by byla přínosná.

V druhé části práce bylo uvedeno, že v České republice neexistuje zákon, který by se zabýval komplexní úpravou sportu. V současnosti sportovní utkání, zápasy a závody probíhají bez většího zásahu státní moci a situace se většinou jeví je bezproblémová. Jediné oblasti sportu, které volají po větším státním zásahu jsou oblasti financí, přestupu hráčů, sponzorství a

dopingu. Takové oblasti jsou ale spíše ve sportu okrajové, když samotná podstata je ve výkonu sportu jako takového bez činností, které se na něj vážou.

Ojedinele se objevují návrhy, že by určitá situace ve sportu nebo se sportem související měla být právně regulována. V souvislosti s výtržnictvím fanoušků při fotbalovém utkání bylo navrhováno, aby na stadionech vznikly speciální soudy pro tyto situace. Při sjezdovém lyžování bylo navrhováno, aby byla omezena rychlost lyžařů.

Jedná se pouze o jednotlivé situace. Potřeba úpravy sportu jednotným zákonem není, stejně jako není potřeba regulovat zákonem sjezdové lyžování.

Úprava Občanského zákoníku a rozhodovací praxe soudů je pro sjezdové lyžování dostatečná.

Pro větší právní jistotu lyžařů by bylo dobré vydat praktickou příručku obsahující jeho práva a povinnosti. Díky této příručce by bylo lyžaři jasně a přehledně sděleno, jak se má na sjezdovce chovat, jaké má práva a povinnosti. Při dodržení svých povinností by lyžař neměl způsobit škodu a pokud přece, nebyl by za ni odpovědný. Příručka by měla sloužit k tomu, aby pravidla FIS nebyla pouze pojmem, ale aby jejich obsah byl lyžařům znám, chránil je i ostatní. Návrh příručky pro lyžaře uvádím v příloze č. 2.

Závěrem lze shrnout, že pro oblast sjezdového lyžování jak v České republice, tak v Rakousku, mají velký význam pravidla FIS a pokyny osob oprávněných pokyny na sjezdových tratích či mimo ně udělovat. Sport s sebou vždy nese určitou míru rizika, o kterém se osoba sport provozující musí rozhodnout zda jej chce nést či nikoliv a s ohledem na toto rozhodnutí sport provozovat. Míra rizika znamená, že mohou nastat situace, kdy dojde ke škodě, ale škoda nebude hrazena, neboť zde, ač by se situace jevila jinak, odpovědnost nenastala díky specifikám sportu, kterým je i jeho riziko.

Předcházení škodám a dodržování patřičných předpisů a pokynů velmi úzce souvisí s generální prevenční povinností. Pokud si v případech řešení odpovědnosti a náhrady ve škody ve sportu budeme klást otázku, zda

generální prevenční povinnost byla porušena, na většinu situací nalezneme odpověď týkající se nastalé odpovědnosti nebo povinnosti k náhradě škody.

Srovnáním české a rakouské právní úpravy předmětných institutů bylo zjištěno, že příslušná právní ustanovení jsou ve zkoumaných právních úpravách velmi podobná a pokud se jejich úprava liší v jednotlivých ustanoveních, tak výsledek bývá hodně podobný, tedy že ke stejnému cíli vedou dvě různé právní cesty.

10 Resumé

The work deals with the question of liability and compensation for damage in sport, especially in skiing. The aim of the work is to introduce comprehensive summary of rights and duties of skier or snowboarder on and outside the ski slope and throw light on the matter of liability and compensation for damage in the field of sport.

The work is divided into eight parts. Single parts deal with the following question: liability and compensation for damage in Czech law; relationship of sport and law, historical background of law in the field of sport; liability and compensation for damage in Austrian law and introduction of practical examples; comparison of the legal institute of liability and compensation for damage in Czech and Austrian law and contemporary questions related to liability and compensation for damage in the field of sport, especially in skiing. The articulation of the work is designed so that the understanding of essentials of each part of the work enables to draw conclusions substantial for this work and respond to the questions related to recourse of liability and compensation for damage in sport. The comparison with corresponding Austrian law seems to be desirable especially at the time of development of European Union when non-confrontation of examined institutes with different legal regulation would be unsatisfactory.